

บทที่ 3

โครงสร้างกับการอ่าน

เค้าโครงเรื่อง

1. ประโยค
2. กฎเกณฑ์การสร้างประโยคกับการอ่าน
3. ไวยากรณ์ที่ช่วยในการอ่าน
  - 3.1 กริยา
  - 3.2 ประธาน กริยา
  - 3.3 โครงสร้างภายในประโยค
  - 3.4 โครงสร้างอนุเจต
  - 3.5 โครงสร้างเรียงความหรือบทความ

สาระสำคัญ

1. ประโยคคือการเรียงลำดับคำที่ถูกต้องตามไวยากรณ์และสื่อความหมายได้สมบูรณ์
2. กฎเกณฑ์การสร้างประโยคหรือไวยากรณ์มีประโยชน์กับการอ่านในแง่ที่ช่วยในการทำนายข้อความและใช้ในการวิเคราะห์หาความหมายที่แท้จริงหากประโยคนั้นสลับซับซ้อนมาก
3. ไวยากรณ์ที่สามารถนำมาช่วยในการอ่านมีทุกระดับตั้งแต่คำ ประโยค อนุเจต เรียงความหรือบทความ ทั้งนี้ผู้อ่านจะนำสิ่งนี้มาใช้ต้องเข้าใจโครงสร้างของสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก่อน

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อศึกษาเนื้อหาในบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถ

1. อธิบายประโยคได้
2. อธิบายกฎเกณฑ์การสร้างประโยคได้
3. นำไวยากรณ์ที่แนะนำในบทไปใช้ในการอ่านได้

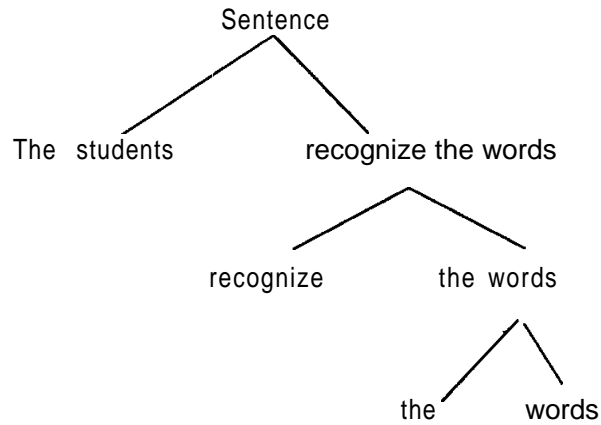
การรู้จักคำเป็นพื้นฐานของการอ่าน แต่ไม่ได้หมายความว่าคำทุกคำจะเป็นหลักประกันความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ความเข้าใจสิ่งที่อ่านต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากความรู้เรื่องคำ เช่น ความรู้เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ (Structure) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งรอบตัว

1. ประโยค

ความรู้เรื่องคำอย่างเดียวไม่เพียงพอสำหรับการอ่าน เพราะคำ ๆ เดียวมักมีความหมายคลุมเครือ ไม่ชัดเจน เช่น คำว่า stand ถ้าอยู่โดด ๆ ความหมายจะไม่แจ้งชัดจนกว่าจะอยู่ร่วมกับคำอื่น ๆ เป็นข้อความหรือประโยค เช่น I bought some apples at a fruit stand by the road this morning. Please stand up when they come in. ดังนั้นความเข้าใจประโยคจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอ่าน ประโยค (Sentence) คืออะไร ให้ลองอ่านข้อความต่อไปนี้ และดูว่าข้อใดบ้างจัดเป็นประโยค

1. The students recognize the words.
2. They went to the cinema.
3. That man an enthusiastic supporter is.
4. That girl will take the exam.
5. That house green I like.

เมื่ออ่านดู จะเห็นว่าข้อความทุกข้อเกิดจากการเรียงกันของคำ การเรียงกันของคำในบางข้อเป็นไปตามที่ควรจะเป็นและให้ความหมายสมบูรณ์ บางข้อคือข้อ 3 กับข้อ 5 มีการเรียงคำที่ผิดไปจากข้ออื่น ๆ ข้อความที่มีการเรียงคำตามกฎที่ควรจะเป็นจัดว่าเป็นประโยค เพราะเราสามารถแบ่งกลุ่มคำได้ตามคุณสมบัติเฉพาะของมัน และกลุ่มคำเหล่านี้เรียงลำดับถูกต้อง คำที่เรียงกันนั้นควรเป็นไปตามระบบโครงสร้าง การเรียงกันของคำตามระบบในประโยคควรเป็นอย่างไรนั้นสามารถมองเห็นได้ชัดจากแผนผังต้นไม้ (tree diagram)

กลุ่มคำที่แยกออกมาจากประโยคเรียกว่าหน่วยรวม (constituents) ของประโยค หน่วยรวมของประโยคข้างต้นนี้คือ the students, recognize the words, recognize, the words, the, words หน่วยรวมเหล่านี้บางหน่วยอาจเป็นประเภทเดียวกัน เช่น the students กับ the words ดังนั้นเราสามารถแทนที่ the students ด้วย the words ได้ และประโยคใหม่นี้เป็นประโยคที่ต้องตามไวยากรณ์คือ The words recognize the students. แต่ความหมายไม่ถูกต้อง

เมื่ออ่านประโยค The students recognize the words. เราสามารถแยกหน่วยรวมของประโยคได้เป็น The students กับ recognize the words ซึ่งหน่วยรวมทั้งสองคือ noun phrase (NP) กับ verb phrase (VP) ดังนั้นประโยคข้างต้นมีโครงสร้าง NP + VP หรือเขียนอีกอย่างว่า S ----> NP + VP อย่างไรก็ตามหน่วยรวมของบางประโยคไม่ได้ประกอบด้วย NP กับ VP เท่านั้น แต่มี auxiliaries ด้วยเช่นประโยค That girl will take the exam. ประกอบด้วย NP + AUXILIARY + VP

ตามกฎ transformation ของ Chomsky ด้วยคำ 8 คำ และกฎ 3 ข้อ เราสามารถสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากมาย

กฎ 3 ข้อคือ

1. S ----> NP + VP
2. VP ----> V + NP
3. NP ----> D + N

และคำ 8 คำคือ

N -----> dog, cat, man

V -----> chases, frightens, ignores

D -----> the, a

จากกฎและคำเหล่านี้เราสามารถสร้างประโยคที่ถูกต้องโดยการนำคำไปแทนที่กฎแต่ละข้อ เช่น แทน NP ด้วย the dog แทน VP ด้วย chases a cat เพราะฉะนั้นก็จะเป็น The dog chases a cat. หรือสามารถแทนแบบอื่นได้อีก นอกจากนี้กฎ transformation ยังมีกฎเกี่ยวกับการเปลี่ยนประโยค active เป็น passive เปลี่ยนประโยคให้เป็นปฏิเสธ เปลี่ยนประโยคให้เป็นคำถาม ด้วยกฎต่าง ๆ เหล่านี้เราสามารถสร้างประโยคแบบต่าง ๆ ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากมาย แต่ทั้งนี้ประโยคที่ถูกต้องตามไวยากรณ์อาจสื่อความหมายที่เป็นไปไม่ได้ในโลกนี้ เช่น The cat chases a dog.

ประโยคที่เราสามารถนำมาวิเคราะห์นี้เป็นภาษาระดับโครงสร้างผิว (surface structure) เราแบ่งโครงสร้างภาษาออกเป็น 2 ระดับ คือภาษาระดับโครงสร้างลึก (deep structure) กับโครงสร้างผิว (surface structure) ภาษาระดับโครงสร้างผิวกับโครงสร้างลึกจะเชื่อมโยงกันด้วยกฎเกณฑ์การสร้างประโยค (syntactic rules)

โครงสร้างผิวคือเสียงพูดที่ได้ยินหรือตัวอักษร คำ ประโยคที่มองเห็นได้ ส่วนโครงสร้างลึกคือความหมายที่แฝงอยู่ในผู้ใช้ภาษาคือผู้พูด ผู้ฟัง ผู้เขียน หรือผู้อ่าน และความหมายนี้ส่งผ่านทางโครงสร้างผิว การหาความหมายที่แท้จริงหรือโครงสร้างลึกของสิ่งที่ได้ฟังหรืออ่านอาจไม่สามารถทำได้ทันทีจากโครงสร้างผิว หรือกล่าวอีกอย่างคือโครงสร้างผิวไม่สามารถถ่ายทอดโครงสร้างลึกได้อย่างครบถ้วน โครงสร้างผิวกับโครงสร้างลึกไม่ได้มีความสัมพันธ์กันในลักษณะตรงตัว (one to one correspondence) เช่นประโยคหรือโครงสร้างผิวที่แตกต่างกันอาจสื่อความหมายเดียวกัน ยกตัวอย่างประโยค I saw Jane this morning. Jane was seen by me this morning. หรือโครงสร้างผิวของประโยค Wearing black to wedding party is impolite. และ I just want to. อาจให้ความหมายมากไปกว่าข้อความที่เห็นนี้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับผู้อ่านจะแปลความ อย่างไรก็

ตามแม้โครงสร้างผิวอาจไม่ได้สื่อความหมายในทันที แต่มันเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการสื่อสาร ดังนั้นความเข้าใจโครงสร้างประโยคและกฎเกณฑ์การสร้างประโยคเป็นเรื่องจำเป็น

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

ให้บอกว่าข้อใดต่อไปนี้เป็นประโยคที่ผิดไวยากรณ์หรือให้ความหมายที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เป็นประโยคที่สมบูรณ์

1. Each country is subdivided into several district.
2. Which I don't like at all.
3. I am recognized by the words.
4. Pollution is avoided by people.
5. They seem to rely completely on thir teacher.

2. กฎเกณฑ์การสร้างประโยคกับการอ่าน

การหาความหมายจากสิ่งที่อ่าน ความรู้เรื่องคำ (lexicon) บริบท (context) อย่างเดียวบางครั้งไม่ได้ทำให้ผู้อ่านได้รับความหมายอย่างถูกต้อง เช่น play the horses กับ the horses play คำศัพท์กับบริบทไม่ได้ทำให้ความหมายชัดเจน สิ่งที่กำหนดความหมายข้อความนี้คือวากยสัมพันธ์ (syntax) วากยสัมพันธ์เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียงคำเป็นวลี ซึ่งประกอบกันเป็นประโยค เป็นสิ่งที่ช่วยบอกตำแหน่งหน้าที่ของคำว่า play กับ the horse และในที่สุดช่วยชี้ให้เห็นถึงความหมายที่ผู้เขียนตั้งใจบอกไว้

ในการอ่าน ผู้อ่านอาจมีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ของประโยค (ในที่นี้จะใช้คำว่าไวยากรณ์แทน) ดีจนสามารถนำมาใช้ในการอ่านได้อย่างรวดเร็วจนเป็นอัตโนมัติ ผู้อ่านแบบนี้จะมีความคุ้นเคยกับรูปแบบของไวยากรณ์จนสามารถนำความคุ้นเคยนี้มาเป็นประโยชน์กับการอ่าน เช่นเมื่ออ่านประโยค เขาตระหนักว่าประโยคประกอบด้วย NP + VP ดังนั้นจะแบ่งหน่วยร่วมได้รวดเร็ว เมื่ออ่านพบ The girls ในส่วนแรก เขาคาดว่าต่อไปจะเป็นกริยาวลี (verb phrase) และถ้ากริยานั้นเป็น transitive verb เช่น face คำที่ตามหลัง face จะเป็นกรรม (object) ซึ่งเป็นนามวลี (noun phrase) และนามวลีอาจประกอบด้วย article + noun ก็ได้ เช่น the difficulties ดังนั้นในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ แม้ไม่รู้จักคำศัพท์ทุกคำ ก็สามารถคาดเดาโครงสร้างประโยคได้ แต่ทั้งนี้การที่สามารถแบ่งหน่วยร่วมของประโยคได้ ไม่ได้หมายความว่าต้องเข้าใจความหมายของประโยคได้ทั้งหมด เพราะการหาความหมายจากสิ่งที่อ่าน ต้องอาศัยทั้งความหมายของคำ และบริบทด้วย อย่างไรก็ตามความสามารถแบ่งหน่วยร่วมได้ก็เป็นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอ่าน อย่างน้อยกลุ่มคำหรือหน่วยร่วมสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่อ่านเกี่ยวข้องกับอะไร เช่น บุคคล สถานที่ สิ่งของ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรืออื่น ๆ

การวิเคราะห์ไวยากรณ์ของประโยคทำได้โดยการกระจายคำหรือส่วนต่าง ๆ ของประโยค (parsing) การอ่านบางครั้งเราไม่ได้กระจายคำในประโยคเสมอไป เพราะคำและบริบทในประโยคก็บอกความหมายได้ชัดเจนแล้ว เช่น The book was written by me. ประโยคนี้แม้มีรูปเป็น passive แต่เรารู้ความหมายแน่นอนของประโยคว่าฉันเขียนหนังสือ แม้เราไม่ได้สนใจตรงไวยากรณ์ที่เป็น passive เพราะเป็นไปไม่ได้ที่หนังสือจะเป็นผู้เขียน นอกจากนี้บางครั้งในการอ่านเรามักยึดรูปแบบประโยคที่เราคุ้นเคย คือประธานตามด้วยกริยาและกรรม (Subject + Verb + Object) ประธานคือผู้กระทำ กริยาคืออาการกระทำ กรรมคือสิ่งหรือบุคคลที่ถูกกระทำ เช่น I saw the accident. ประโยคนี้อยู่ในรูป NP + V + NP เมื่ออ่านประโยคต่าง ๆ จึงคาดการณความหมายตามโครงสร้างนี้ แต่ถ้าผู้อ่านอ่านประโยคเช่น Mary was visited by her parents. และยังยึดโครงสร้างเดิมคือ Subject + Verb + Object โดยไม่ได้สนใจไวยากรณ์รูปของกริยา ย่อมแปล

ความหมายผิดไป เพราะเราสามารถแปลความหมายจากถ้อยคำในประโยคได้สองแบบคือ Mary visited หรือ Her parents visited ดังนั้นบางครั้งการกระจายส่วนต่าง ๆ ของประโยคเป็นสิ่งจำเป็น เพราะทุกประโยคไม่ได้เป็นไปตามโครงสร้าง Subject + Verb + Object หรือ NP + VP + NP เท่านั้น และบางประโยคก็ซับซ้อนเกินกว่าจะเข้าใจได้ในทันที เช่นประโยคซับซ้อน (complex sentence)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

ให้เลือกคำต่อไปนี้เติมส่วนที่หายไปของประโยค: NP, VP (ถ้าเติม VP ให้บอกด้วยว่า VP นั้นเป็น Active หรือ Passive)

1. Being educated _____ really important.
2. The students just want _____
3. _____ smile and laugh.
4. The business community gave _____ to _____
5. Pasawut - _____ - as the chairman.

3. ไวยากรณ์ที่ช่วยในการอ่าน

3. 1. กริยา

กริยา (verb) มีความสำคัญในประโยคเพราะช่วยบอกอาการกระทำ สภาพ การมองเห็นกริยาย่อมทำให้เข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น และสามารถมองเห็นความสัมพันธ์กันของคำในประโยคนั้น ผู้อ่านจะรู้ว่าจะต้องมองหาอะไรที่อยู่หลังกริยา ตัวอย่างเช่น กริยา give เป็นอาการกริยาให้ ควรต้องเกี่ยวข้องกับผู้ให้ ผู้รับ สิ่งที่ให้ ทั้งสามข้อนี้คือผู้ให้ ผู้รับ สิ่งที่ให้ ควรต้องเป็นคำนามหรือนามวลี และบางครั้งความหมายของแต่ละคำก็ทำให้รู้ความหมายของประโยคได้ในระดับ

หนึ่ง เช่น ในประโยคที่มีกริยา give นี่มีนามวลี Malee, Angsana, a book ขณะที่ยังไม่ดูรูปของกริยา ตำแหน่งของหน่วยคำ เราก็มารู้ว่า a book คือสิ่งของที่ให้ ส่วนใครเป็นผู้ให้ ผู้รับก็ดูตำแหน่งประธาน กับกรรม ซึ่งตำแหน่งประธาน กับกรรมจะโยงถึงประโยค active และ passive ด้วย หรืออีกตัวอย่างเช่น กริยา are เป็นกริยาหลัก (main verb) ทำให้เรารู้ว่าคำที่จะเกี่ยวข้องกับกริยานี้ควรเป็นนามวลี เช่นโครงสร้าง NP + are + NP หรือนามวลีกับคุณศัพท์ เช่นโครงสร้าง NP + are + adj ซึ่งโครงสร้างนี้ทำให้เราคาดการณ์ความหมายหรือมองหาความหมายในลักษณะว่าใครคือใคร หรืออะไรคืออะไร หรือใครเป็นอย่างไร หรืออะไรเป็นอย่างไร ในการอ่านเมื่อคาดเดาโครงสร้างประโยคที่มีกริยา are นี้เราอาจใช้โครงสร้างที่คุ้นเคยก่อน เช่น NP + are + Adj. The opportunities are available. ถ้าใช้โครงสร้างนี้แล้วความหมายใช้ได้ ก็แสดงว่าอ่านได้ความแล้ว

การบอกได้ว่ากริยาของประโยคคืออะไรนั้น จะช่วยในการอ่านได้มากถ้าผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นด้วย เช่นถ้าบอกได้ว่ากริยาของประโยคคือ recognize แต่ไม่รู้ความหมาย ก็ไม่สามารถบอกได้ว่าคำอื่น ๆ ที่อยู่ประโยคควรเกี่ยวข้องกับเรื่องใด แต่ถ้ารู้คำแปลว่าคือจำได้ หรือรู้จัก เราจะบอกได้ว่าคำอื่น ๆ ในประโยคควรเป็นบุคคลที่แสดงอาการจำ และมีสิ่งที่ถูกรู้จักหรือจำได้ เช่น A recognize B. ซึ่ง A เป็นนามวลีที่อาจเป็นบุคคลหรือสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ที่สามารถทำอาการกริยาจำหรือรู้จักได้ ส่วน B เป็นบุคคลหรือสิ่งที่ถูกจำ และถ้าประโยคมีส่วนอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้อาจเป็นกริยาวิเศษณ์ (adverb) ที่ขยายความเกี่ยวกับที่ไหน (where) อย่างไร (how) เมื่อไร (when)

อย่างไรก็ตามถ้าไม่รู้จักคำศัพท์แต่รู้ว่าคำศัพท์นั้นคือกริยา เราก็สามารถใช้โครงสร้างประโยคเดาความหมายคร่าว ๆ ได้ เช่นโครงสร้างประโยคที่เราคุ้นเคยคือ S ----> NP + VP และ VP ----> V + NP ดังนั้นเราจะแปลความหมายในลักษณะใครหรืออะไรซึ่งเป็นนามวลีทำกริยานั้นกับใครหรืออะไรที่เป็นนามวลีติดกับกริยา และในการเดากริยานี้เราคงไม่สับสนกับกริยาที่เป็น verb to be เพราะผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่จะแปลคำศัพท์นี้ได้ ดังนั้นจะรู้ว่าคำที่ตามหลัง verb to be ไม่ใช่กรรมที่ถูกกระทำ แต่จะเป็นคำที่อธิบายลักษณะหรือบอกเกี่ยวกับนามวลีที่เป็นประธาน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

ให้บอกความหมายของส่วนอื่น ๆ ของประโยคที่สามารถเกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่กำหนดให้

ตัวอย่าง know: บุคคลที่รู้จัก, บุคคลที่ถูกรู้จัก, วันเวลาที่รู้จัก, วิธีการรู้จัก, สถานที่ที่รู้จัก

1. invite: _____
2. depend: _____
3. exist: _____
4. report: _____
5. support: _____

3.2. ส่วนสำคัญในประโยค

การบอกได้ว่ากริยาหลักของประโยคคืออะไร ให้ประโยชนกับการอ่านตามที่กล่าวไว้แล้วในข้อ 1 และเมื่อหากิริยาได้ ส่วนที่สำคัญของประโยคต่อไปที่ควรหาได้คือนามวลีที่เป็นประธานของประโยค เพราะตามกฎประโยค S -----> NP + VP จะเห็นว่าส่วนที่สำคัญที่สุดของประโยค (core parts of sentences) ก็คือ ประธานกับกริยา เรามักไม่มีปัญหาในการบอกว่า ประธานกับกริยาของประโยคเดียว (simple sentences) คืออะไร แต่มักไม่สามารถบอกได้ทันทีเมื่ออ่านประโยคซับซ้อน ซึ่งในการอ่านเนื้อหาวิชาการขั้นสูงต่อไป ประโยคมักจะซับซ้อน เมื่อหาส่วนสำคัญของประโยคได้เราสามารถเข้าใจใจความของประโยคได้ และยังสามารถเก็บรายละเอียดปลีกย่อยของประโยคนั้นได้ด้วย วิธีการหาประธานกับกริยาของประโยคทำได้โดยวิเคราะห์ส่วนต่าง ๆ ของประโยคออกมา คือเมื่อหากิริยาได้ ก็มักหาประธานได้ เพราะประธานมักเป็นนามวลีที่อยู่หน้ากริยา ส่วนอื่น ๆ ของประโยคจะเป็นวลีที่บอกเกี่ยวกับอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร เช่น ประโยค With some 10 million Americans on welfare rolls in 1969, Nixon hoped to clean

up the “welfare mess” by shifting the burden of payments from the states to the federal government. เราสามารถแยกประโยคได้ดังนี้

ใคร	Nixon
ทำ	hoped to clean up
อะไร	the “welfare mess”
ที่ไหน	
อย่างไร	by shifting the burden of payments from the states to the federal government
เมื่อไร	
ทำไม	with some 10 million Americans on welfare rolls in 1969

3.3 โครงสร้างภายในประโยค

เมื่อหาส่วนสำคัญของประโยคได้ เราสามารถจับความสำคัญของประโยคนั้นได้ แต่บางครั้งการหาเฉพาะประธานกับกริยาไม่เพียงพอที่จะทำให้เราเข้าใจได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง การรู้จักโครงสร้างจะช่วยได้ในข้อนี้

โครงสร้างพื้นฐานของประโยค (internal organizational pattern) มีอยู่ 4 แบบ คือ

1. โครงสร้างประโยคที่บอกลำดับเวลา (time order) ประโยคลักษณะนี้จะบอกเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับขั้นตอน

ตัวอย่าง Arriving home, I found him waiting for me.

2. โครงสร้างประโยคที่แสดงการเปรียบเทียบ (compare/ contrast) จะบอกถึงความเหมือนหรือแตกต่างกันของสองความคิดหรือสองเหตุการณ์หรือสองสิ่งหรือมากกว่านั้น

ตัวอย่าง The intellectual differences between Jefferson and Madison were mirrored in their physical and temperamental differences.

3. โครงสร้างประโยคที่บอกเหตุและผล (cause/effect) จะพูดถึงเหตุการณ์หนึ่งนำไปสู่อีก

เหตุการณ์หนึ่ง

ตัวอย่าง I cannot see them because of feeling guilty.

4. โครงสร้างประโยคที่บอกสิ่งต่าง ๆ ที่ละอย่าง(enumerative/listing order) จะเสนอรายการต่าง ๆ เช่นข้อเท็จจริง สิ่งของ บุคคล ตามลำดับ

ตัวอย่าง You should be kind to your parents, your teachers, your brothers and sisters, and playfellows.

ในการบอกว่าประโยคที่อ่านนั้นมีโครงสร้างภายในแบบใด สามารถดูได้จากคำแนะ (signal words) ตามตารางต่อไปนี้

โครงสร้างประโยค	คำแนะนำ
Time Order	after, at the same time, before, finally, now, following, in the first place, last, later, when, meanwhile, not long after, on (date), previously
Comparison/ Contrast	as well as, but, but also, by contrast, however, conversely, either...or, even if, even though, in contrast, in spite of, instead, not only, on the other hand, opposed to, to the contrary, unless, yet
Cause/ Effect	as a result of, because, consequently, if....then, nevertheless, since, therefore, this led to
Listing/ Enumeration	and, first, second, finally, I must add, others, in addition to, next, not only, specifically, then

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

ให้ตอบว่าประโยคต่อไปนี้มีโครงสร้างภายในประโยคแบบใด

1. People will use sun and wind power to heat homes and run factories.

2. A funny confusion in vocabulary happened when I was in Mexico.

3. I laughed because I confused two similar words that meant very different things.

4. In the past twenty years or so, communication between our human species and other creatures has moved from the storybook to the scientific laboratory.

5. Nothing can be wasted because each part of nature depends on another part.

3.4 โครงสร้างอนุเจต

ในการอ่าน เราไม่ได้อ่านประโยค ๆ เดียว เพราะบางครั้งประโยคเดียวให้ความหมายไม่ชัดเจน ความหมายอาจอยู่ที่ความสัมพันธ์ของแต่ละประโยค เช่น I am very worried. It is dark and raining heavily. Jack is crying painfully, but I cannot take him to the hospital. แต่ละประโยคอาจให้ความหมายแต่ไม่สมบูรณ์จนกว่าเราเชื่อมความของประโยคทั้งหมดเข้าด้วยกัน ดังนั้นการรู้จักโครงสร้างอนุเจตหรือย่อหน้า (paragraph organization) เป็นเรื่องจำเป็น

อนุเจตคือกลุ่มของประโยคที่ถูกนำมาเรียงกันเพื่อสื่อใจความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อนุเจตประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ สามข้อคือ 1. ชื่อเรื่องหรือหัวข้อ (topic) คือเรื่องที่คุณเขียนถึง ทุกประโยคในอนุเจตจะโยงถึงเรื่องนี้ 2. ใจความสำคัญ (main idea) คือความสำคัญที่คุณเขียนต้องการสื่อ มักจะปรากฏในประโยคหลักหรือประโยคใจความสำคัญ (topic sentence) แต่ถ้าไม่ปรากฏประโยคใจความสำคัญ ผู้อ่านต้องสรุปความเอาเองว่าคุณเขียนต้องการสื่อความสำคัญอะไร และ 3. รายละเอียดสนับสนุน (supporting details) คือใจความที่สนับสนุนความคิดสำคัญที่คุณเขียนต้องการสื่อ

การมองหาความหมายของอนุเจต ส่วนประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ควรต้องปรากฏในใจผู้อ่าน

โครงสร้างของอนุเจตโดยทั่วไป เป็นโครงสร้างที่มีประโยคใจความสำคัญอยู่ส่วนต้นอนุเจต แต่บางอนุเจตอาจไม่ได้มีโครงสร้างแบบนี้ คือประโยคใจความสำคัญจะอยู่ตอนท้ายหรือตอนกลางอนุเจตก็ได้

รูปแบบอนุเจตทั่วไป		
1. _____ topic sentence _____.	2. _____	
_____ supporting	details _____.	3.
_____ supporting	details _____.	
4. _____ supporting details _____.	5. _____ supporting details	
_____.	6. _____ conclusion _____.	

นอกจากนี้รูปแบบการเรียบเรียงใจความในอนุเจตมีดังต่อไปนี้

1. เรียบเรียงตามรายการเป็นอย่าง ๆ (enumeration)
2. เรียบเรียงตามการเปรียบเทียบ (compare/contrast)

3. เรียบเรียงตามเหตุและผล (cause/effect)
4. เรียบเรียงตามลำดับเวลา (time sequence)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

1. ให้ความสนใจความสำคัญของอนุเจตต่อไปนี้

Our new marketing campaign has been a tremendous success. Since we've been advertising on the radio sales have increased by 35 percent. Our client references have doubled, and we've had greater client retention rates. Furthermore, we've been able to hire five new sales representatives and expand our territory to include the southwestern United States'.

---

¹Chesla, Elizabeth, Reading Comprehension in 20 Minutes a Day (New York: Random House, Inc., 1996), p.58.

---

2. อนุเจตต่อไปนี้มีกรเรียบเรียงแบบใด

Since the Bolshevik Revolution of 1917, the term; communism has often replaced socialism. Socialism describes the gradual shift of property from private to public ownership by regular political procedures. Communism describes the swift collectivization of property through revolution and outright confiscation without compensation. Although the final goals of communism and socialism are similar the means of achieving them may be worlds apart. This highly significant difference developed long before 1917, as two divergent schools of socialist thought emerged in the mid nineteenth century. These were Utopian Socialism and Marxian Socialism.²

3.4 โครงสร้างเรียงความหรือบทความ

เรียงความหรือบทความต่างจากอนุเจตตรงที่อนุเจตเกิดจากการนำประโยคมารวมกัน ส่วนเรียงความหรือบทความเกิดจากการนำอนุเจตมารวมกัน เรียงความหรือบทความเหมือนกับอนุเจตตรงที่ต้องมีหัวข้อหรือชื่อเรื่อง ใจความสำคัญหรือแก่นของเรื่อง และรายละเอียดสนับสนุน

การจะเข้าใจบทความหรือเรียงความ ส่วนประกอบต่าง ๆ (Passage Organization) เหล่านี้ก็ต้องปรากฏในใจผู้อ่านด้วย

อนุเจตแรกของบทความมักเป็นอนุเจตคำนำ (introductory) อนุเจตที่สองเป็นอนุเจตอรรถาธิบาย (illustrative) เป็นอนุเจตอธิบายความคิดที่ได้เสนอไว้ในอนุเจตที่ 1 อนุเจตที่สามเป็น

---

²Schumm, Jeanne Shay and Post, Shawn A., Executive Learning: successful strategies for college reading and studying (New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1997), p. 286.

อนุเจตต่อเชื่อม (transitional) เป็นอนุเจตเชื่อมความคิดในอนุเจตที่ผ่านมาเข้ากับเนื้อหาในอนุเจตนี้ อนุเจตสุดท้ายเป็นอนุเจตสรุป (summary) เป็นอนุเจตที่สรุปความคิดสำคัญของเนื้อเรื่องที่กล่าวมาทั้งหมด

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7

อนุเจตต่อไปนี้น่าจะเป็นอนุเจตแบบใดของบทความ

Historian W. Warren Wagar refers to Theodore Brameld as a “prophet-father of the coming world civilization.” Educational philosopher George Counts wrote that throughout his professional career Theodore Brameld has been a challenging force on the educational frontier in the United States and the world.³

Yet, the two great dangers of our contemporary world, divided into an advanced North and poor South, are the possibility of war and the prevalence of injustice as manifested in poverty and discrimination. Hence the greatest need of our times is the creation of a just and peaceful world order.⁴

‘Conrad, David R., “Brameld as Visionary Educator” in Global Images of Peace and Education (Michigan: PrakkenPublications, Inc., 1987), p.264.

‘Thomas, T.M., “Introduction: From a Warring World to a Peaceful Global Order” in Global Images of Peace and Education (Michigan: PrakkenPublications, Inc., 1987), p.14.

3. First, let me state my views on educating our children about AIDS. Our young people deserve the best scientific and medical information about this disease, and about the ways in which it is transmitted. On this point, there is no argument. The federal government has an obligation, a duty, to provide this information to local education authorities. In schools that teach sex education, such courses should include a discussion of what is known about AIDS and the threat it poses.⁵

---

4. Unfortunately, while we have increased access to education for disadvantaged students, in too many instances the dropout rate for schools generally remains low. And painful as it may be to admit, many of the well-intentioned reforms advanced in the 1960s and '70s contributed to the problem. Educators promoted novel experiments, often with the best of motives; but when these experiments failed, it was usually disadvantaged children--those most dependent for their future prospects on good schooling--who paid the highest price. When schools' basics were challenged in favor of freeing children's "innate wisdom" in "open classrooms," and when reliable methods of measuring achievement were jettisoned on the assumption that homework, tests, and grades were needlessly oppressive--in each of these cases, it was disadvantaged children who were harmed the most.⁶

---

⁵Bennett, William J., Our Children and Our Country (New York: Simon & Schuster Inc., 1989), p.103.

⁶Bennett, William J., Our Children and Our Country (New York: Simon & Schuster Inc., 1989), p.31.

สรุป

ความเข้าใจโครงสร้างส่วนต่าง ๆ ของภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการอ่าน และยังจำเป็นสำหรับผู้อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเพราะความเข้าใจโครงสร้างส่วนต่าง ๆ ของภาษาตั้งแต่ระดับคำ ประโยค อนุเจต บทความ สามารถนำมาช่วยในการอ่านได้ โดยเฉพาะเมื่อไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้โดยทันที

ประเมินผลท้ายบท

ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

1. โครงสร้างผิวคือ _____
2. โครงสร้างลึกคือ _____
3. ความรู้เรื่องกฎเกณฑ์การสร้างประโยคหรือโครงสร้างผิวมีประโยชน์ต่อการอ่านอย่างไร
4. อ่านข้อความต่อไปนี้ และอภิปรายว่าคุณใช้ความรู้เรื่องโครงสร้างช่วยในการอ่านอย่างไร

What do I mean by “moral literacy”? Professor E.D.Hirsch of the University of Virginia has pointed out that being literate entails more than recognizing the forms and sounds of words. It is also a matter of building up a body of knowledge enabling us to make sense of the facts, names, and allusions cited by an author. This background knowledge Hirsch calls cultural literacy. For example, someone who is unsure who Grant and Lee were may have a hard time understanding a paragraph about the Civil War, no matter how well he reads. Likewise, a reader who isn't familiar with the Bill of Rights will not fully understand a sentence containing the words “First Amendment.”

Understanding a subject, then, Involves not just the possession of skills; it also depends on the amount of relevant prior knowledge a reader has, on his cultural literacy.'

'Bennett, William J., Our Children and Our Country (New York: Simon & Schuster Inc.. 1989), p. 79.